

Список використаних джерел

1. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент: Учебный курс. – К.: Эльга-М, Ника-Центр, 2002. – 448 с.
2. Веклич О.О. Сучасні тенденції фінансового забезпечення природоохоронної діяльності в Україні // Фінанси України. 2009. - № 11. – С.20-34.
3. Данилишин Б.М. Економіка природокористування/ Данилишин Б.М., Хвесик М.А., Голян В.А. – К.: Кондор, 2010. – 465 с.

Науковий керівник – Мельник І.О., канд. екон. наук, доцент, кафедра економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ТА ВПЛИВ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ НА ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕГІОНУ

**Ганжа В.В., здобувач вищої освіти,
Миколаївський національний аграрний університет**

Сьогодні природно-ресурсний потенціал являє собою важливий фактор розміщення продуктивних сил, який включає природні ресурси і природні умови.

Природно-ресурсний потенціал є багатокomпонентним. Його основними складовими є: мінеральні, земельні, водні, лісові, біологічні, рекреаційні, кліматичні та космічні ресурси.

Використання в економічній системі природних ресурсів вимагає їх адекватної оцінки. Існує два основних види оцінки: технологічна (виробнича) та економічна [1].

Наявність природних ресурсів на території є чи не найголовнішою умовою розміщення продуктивних сил у регіоні. Структура природних

ресурсів, розміри їх запасів, якість, напрями господарського освоєння безпосередньо впливають на економічний потенціал регіону[2].

Для України характерний різноманітний і потужний природно-ресурсний потенціал. На жаль, розподіл елементів природно-ресурсного потенціалу по території досить нерівномірний, що зумовлює галузеву і територіальну структуру кожного з регіонів.

Забезпеченість території України мінерально-сировинними ресурсами є однією з найвищих у світі. Нині налічується близько 20 тис. родовищ, 113 видів корисних копалин. З цієї кількості промислове значення мають 9143 родовища, 97 видів корисних копалин, які належать до Державного балансу запасів.

У Європі Україна посідає друге місце за площею орних земель, запасами залізної руди і перше — за ресурсами марганцевої руди, самородної сірки. Україна також займає передові позиції за запасами кам'яного вугілля, калійної і кам'яної солей.

Значними є її запаси каолінів, графіту, флюсової сировини та вогнетривких глин, бентонітів, цементної сировини.

В імпортній залежності Україна перебуває щодо постачання нафти, природного газу, руд кольорових металів, магнезиту, апатитів, фосфоритів, бентонітових глин тощо[3].

Загальне вивчення природних ресурсів, з'ясування економічної ефективності їх територіального поєднання і раціонального використання являє одну з основних проблем регіональної економіки.

При цьому виникає ряд основних регіональних завдань, які потребують вирішення, а саме:

- економічна оцінка природних ресурсів та їх територіальне сполучення як у країні, так і в окремих регіонах;
- дослідження структури, масштабу, складу, економічної ефективності використання природних ресурсів у регіоні;

- вивчення територіальних поєднань природних ресурсів і перспектив їх господарського освоєння;
- прогнозування тенденцій розміщення і використання ресурсів відповідно до вимог науково-технічного прогресу.

Вирішення цих завдань дасть змогу здійснити комплексний розвиток виробництва в економічних районах і з'ясувати найефективніші схеми освоєння і використання природних ресурсів.

В умовах розвитку ринкової економіки, яка передбачає існування різних форм власності (зокрема приватної) на природні ресурси, їх розподіл між користувачами і споживачами багато в чому залежить від кон'юнктури, що склалася на ресурсних ринках.

Серед природних ресурсів для забезпечення розвитку виробництва і життєдіяльності населення особливе значення мають паливно-енергетичні ресурси, головною особливістю яких є нерівномірність їх покладів на території країни. Внаслідок цього територіальне сполучення природних ресурсів та оптимальне їх використання в інтересах регіону являє собою складне комплексне завдання, вирішення якого можливе лише на основі вивчення багатьох природних, технічних та економічних факторів.

Визначення основних напрямів усіх елементів природного комплексу має безпосереднє відношення до вдосконалення територіального планування і програмування, раціональної організації регіонального господарства.

Максимальне використання територіального сполучення природних ресурсів для формування оптимальної структури економіки регіону, з одного боку, дозволяє отримати найбільший господарський ефект, а з іншого, — забезпечити вирішення складної проблеми збереження природної рівноваги при дотриманні основних принципів регіонального природокористування.

У мікрорегіонах (області, райони) об'єктивно наукове обґрунтування використання територіального сполучення природних ресурсів, що склалося, або нового дозволяє найповніше використовувати територіальний природний

комплекс для задоволення потреб регіональної економіки і зростання її ефективності[2].

Важливим аспектом раціонального використання природних ресурсів є комплексний підхід. Під комплексним використанням природних ресурсів розуміють таку на них дію, при якій максимально використовується матеріальний та енергетичний потенціал природних ресурсів.

Саме комплексне використання веде до маловідходних виробництв. Раціональне використання природних ресурсів принципово можливе при управлінні цим процесом, яке передбачає планове господарювання (державна програма) та відповідальність за стан природних ресурсів.

Таким чином, ефективність економіки регіонів багато в чому залежить від правильного використання всього комплексу природних ресурсів у межах певної території.

Список використаних джерел

1.Регіональна економіка і екологія: К.:КНЕУ, 2011. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://uchebnik-besplatno.com>

2.Стеценко Т. О. Аналіз регіональної економіки: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2002. — 116 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://buklib.net>

3.Качан Є. П. Регіональна економіка: Підручник для студентів, аспірантів, викладачів ВНЗ. Затверджено МОН / Качан Є.П.// — К., 2011. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://pidruchniki.ws>

Науковий керівник – Мельник І.О., канд. екон. наук, доцент, кафедра економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет